

കാവ്യദേവതയുടെ ആരാധകൻ

(അക്ഷരക്കായ്ത്ത് (കവിതാസമാഹാരം - ഒരു അവലോകനം)

|ഡോക്ടർ പി.എസി. നായർ

കാവ്യദേവതയുടെ ആരാധകൻ

(അക്ഷരക്കായ്ത്ത് (കവിതാസമാഹാരം - ഒരു അവലോകനം)

ഡോക്ടർ പി.എസി. നായർ

അക്ഷരക്കായ്ത്ത് എന്ന കവിതാസമാഹാരത്തിലെ കവിതകളെല്ലാം വായിച്ചു. ജനനാട്ടിൽ നിന്ന് ഇതൈക്കലെ ഇരുന്നുകൊണ്ട് ഇതുപോലെ വായിച്ചാസ്വാദിക്കാവുന്ന കവിതകൾ എഴുതിയതിനു സുധാരിതനെ താൻ ആപ്പറാദത്തോടെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. കാവ്യദേവത ക്ഷീപ്രസാദിനിയായി ആരുടെ മുന്നിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ദേവതയല്ല. അതിനു നേരസ ശ്രീകമായ വാസനയും, ദീർഘകാലത്തെ ഉപാസനയും ആവശ്യമാണ്. സുധാരിനു ഇതു രണ്ടും ഉണ്ട്. തന്റെ യഹും. നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ കാത്തുസുക്ഷിക്കുന്ന കാവ്യദേവതയെ ഇന്നും പ്രതിദിനം ആരാധിക്കുന്നു എന്ന് ആമുഖത്തിൽ എഴുതിയിക്കുന്നത് തന്നെ ഇതിനു തെളിവാണ്. അതുപോലെ ഇതിലെ ഉപാസന എന്ന കവിതയും.

കണ്ണു താൻ കവിതയെ ഭാവാക്ഷരങ്ങളെല്ലൻ

തുലികത്തുനിലുതിർത്തുന്ന ദേവിയെ

അനുത്തോടു വരദായിനിയായെന്നു

ഉള്ളിലെ കോവിലിൽ വാഴുന്നു ദേവത.

മറ്റാരു ഉദാഹരണം ‘കവിതെ, കന്യകേ’യാണ്.

കാവ്യംഗനയെൻ്റെ തോളത്ത് തുങ്ങിയെൻ
ആത്മവിശ്രാസത്തെകയും ലെടുത്തത്
മുത്തംപകർന്നവൾ ആലിംഗനംകൊണ്ടെൻ
യാളുന്ന വീണ്ടും തിരിച്ചുപിടിച്ചത്
പേടിക്കയില്ല ഞാൻ വാർഡക്കുമേ— എൻ്റെ
കവിതാനുരാഗിയെൻ അരികിലുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ.

അക്ഷരക്കായ്ത്തിനെപ്പറ്റി ശ്രീ ജോൺ വേറ്റവും, ശ്രീ ജി. പുത്തൻകുറിശും ശ്രീമതി ജ്യാതിലക്ഷ്മി നന്ദ്യാരും ഇ-മലയാളിയിൽ എഴുതിയിരുന്ന ആസ്യാദന കുറിപ്പുകൾ വായിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ഒരു ദീർഘലേവനത്തിനു ഇപ്പോൾ പ്രസക്തിയില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. അതിനാൽ എൻ്റെ അഭിപ്രായം ഈ ലേവനത്തിലൂടെ ചുരുക്കമായി പറയാനാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

ഭാവന, വികാരം, വിചാരം എന്നീ മാനസ വ്യാപാരങ്ങളിലൂടെ ആത്മപ്രതിബിംബങ്ങളായ പ്രകൃതിക പ്രതിഭാസങ്ങളെ ആശയങ്ങളാക്കി, രൂപവൽക്കരിക്കാനും പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിക്കാനും, വ്യാവധാനിപ്പിക്കാനും, ഉദ്ഗമിക്കാനും പ്രകാശിപ്പിക്കാനുമുള്ള സുധിരിക്കേൻ കഴിവ് ഈതിലെ കവിതകളിലൂടെ പ്രകടമാണ്. ആത്മസാനുവിൽ വറ്റാതെ കിടക്കുന്ന ഈ ചിത്തവുത്തി പ്രകൃതിയെയും മനുഷ്യജീവിതത്തെയും ശ്രദ്ധിക്കാനും സ്നേഹിക്കാനും ആക്ഷരക്കായ്ത്തിലെ കവിതകളെഴുതുന്ന കവിക്കുണ്ട് എന്നു തീർച്ചയായും പറയാം.

പ്രകൃതിയും, പ്രേമവും, ആദർശവും, ദേശാഭിമാനവുമെല്ലാം സുധിരിക്കേൻ കവിതയുടെ ജീവനാധികളാണ്. വലൻറയിൻദിനത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതുന്നോൾ പ്രേമമെന്ന സകൽപ്പത്തെക്കുറിച്ച് കവി വാചാലനാകുന്നു.

സാന്ദ്രമൗനങ്ങളിൽ മുങ്ങിവന്നത്തുന്ന
പൊയതൻ പുട്ടിയ ചെണ്ണുണ്ടുകൾ
പൊന്നാണി കൈവിരൽ തുന്നു മുക്കി
പൊട്ടുകുത്തും വെയിൽ കന്യകമാർ
ശുദ്ധമേഘങ്ങൾ തൊറിഞ്ഞുകും.

മുർദ്ദയഭാവങ്ങൾ തന്റെ സുസ്കിതങ്ങൾ

മനസ്സിനിയാതെ നാം ചോദിച്ചു ചോദ്യങ്ങൾ

മഹാങ്ങൾ നൽകിയ മറുപടികൾ (സ്വപ്ന സുന്ദരി)

‘മഹാങ്ങൾ’ നൽകിയ മറുപടികൾ എന്ന വരിയിൽ അടങ്കിയിരിക്കുന്ന കാവ്യസൗക്യമായും വാസനാസ്വനന്നായ ഒരു കവിക്കേ കൈവരിക്കാനാകുകയുള്ളൂ എന്ന് നിശ്ചിംശയം പറയാം.

കുട്ടിയും നക്ഷത്രവും എന്ന കവിതയിലെ പ്രകൃതിവർണ്ണന കവിയുടെ പ്രകൃതിയോടുള്ള ആകർഷണം, അതിനോടുള്ള അടുപ്പം, പ്രകൃതിയിൽ കൂടി അതിൻറെ എന്നില്ലെങ്കനു കരുതുന്ന ചെതന്യത്തോടുള്ള ആഭിമുഖ്യം ഇതെല്ലാം നമുക്ക് കാണിച്ചു തരുന്നു.

നീലമേഖലങ്ങളിൽ നിന്നും

ഒരു കുഞ്ഞു നക്ഷത്രത്തിന് ചോദ്യം

ഞാനും വരട്ടയോ താഴെ

നമുക്കൊന്നിച്ചാളിച്ചു കളിക്കാം

മുറ്റത്തെ മുഖ്യയിൽ പുക്കൾ

മേലേ ആകാശമുറ്റത്തും പുക്കൾ (കുട്ടിയും നക്ഷത്രവും)

കവിയുടെ ഭാഷാസ്വനേഹത്തിനുള്ളൂ ഒരു ഉദാഹരണമാണ് ”ഭാഷക്കാരു ഫ്രോകം“.
ലാളിത്യമുള്ളൂ ഒരു കവിത. പ്രവാസജീവിതമാകയാൽ അവശ്യത്താനക്ഷരമുള്ള മലയാളഭാഷ വെടിഞ്ഞ് ഇരുപതാറു അക്ഷരമുള്ള (ഇംഗ്ലീഷ്) ഉപയോഗിക്കേണ്ടി വരുന്നതിൽ കവി നിരാശനാബന്ധനു കാണാം.

ഭാവനാ ജീവിതമായ കവിതയെ പുതിയ അനുഭവങ്ങൾക്കാണും, പുതിയ മണ്ഡലങ്ങളിലുള്ള പ്രയാണം കൊണ്ടും ചെതന്യവും ലാവണ്യവും ഏറിയ കവിതകളാക്കിയിരിക്കയാണ് സുഖിർ. വാലൻറിയിൻ എന്ന കർപ്പന ഓനിലയിക്കും. കവിതകളിൽ കാണുന്നത് ചിലർക്ക് അനഭിമതമായി തോന്തിയേക്കാമെങ്കിലും അതിൽ അതിർലിനമായ ഭാവന ദീപ്പുമായത് തന്നെ.

എല്ലാ ഭാവുകങ്ങളും നേർന്നുകൊണ്ട്
